

บทที่ 3 นันทนาการในโรงเรียน

นันทนาการในโรงเรียน

โรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งของสังคมที่มีหน้าที่จัดการศึกษาให้เด็กและเยาวชนอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน ตามอัธยาศัยของบุคคลที่พึงจะกระทำได้ ดังนั้น รัฐจึงได้ออกกฎหมายบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ เพื่อให้เยาวชนของชาติได้เข้าศึกษาเล่าเรียนในภาควิชาบังคับ อย่างน้อยสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน 6 ปี และมีนโยบายขยายการศึกษาภาคบังคับขึ้นเป็น 9 ปี เพื่อให้เยาวชนของชาติได้พัฒนาและเข้าใจการเจริญเติบโตทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ศึกษา และเพื่อให้เขาได้มีโอกาสสามารถประกอบอาชีพ และเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติต่อไป

การจัดนันทนาการในโรงเรียน

การจัดนันทนาการในโรงเรียน เป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาลักษณะนิสัยพึงประสงค์ของเด็กและเยาวชน ช่วยให้เขามีโอกาสมีความเข้าใจ มีความรัก และซาบซึ้งกับกิจกรรมเวลาว่าง รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างมีจุดมุ่งหมาย การเสริมสร้างลักษณะนิสัย และความเป็นพลเมืองที่ดีในอนาคต ในปัจจุบันวิชานันทนาการยังไม่ได้บรรจุไว้ในหลักสูตร การเรียน การสอนในระดับชั้นประถม และมัธยมศึกษา แต่ได้มีวิชาต่าง ๆ ที่เรียกว่า กิจกรรมลักษณะ สร้างนิสัยซึ่งเป็นกิจกรรมนันทนาการทั้งสิ้น โดยอยู่ในรูปวิชาดนตรีศึกษา ศิลปศึกษา หัตถศึกษา และพลศึกษา

กิจกรรมนันทนาการสามารถจัดได้โดยคณะกรรมการบริหารของโรงเรียนในรูปแบบลักษณะต่าง ๆ ที่โรงเรียนสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ตรง ก่อให้เกิดการ

พัฒนาอารมณ์สุข ทั้งสนุกสนาน และความสุขสงบแต่ผู้เข้าร่วม ตัวอย่างกิจกรรมที่โรงเรียนจัดโครงการนันทนาการสำหรับนักเรียน

1. กีฬา หรือวันกีฬาโอลิมปิกเกมส์ ส่งเสริมความรัก และเข้าใจกีฬา
2. มหกรรมส่งเสริมกีฬาเพื่อสุขภาพและสมรรถภาพ
3. เทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่ ตรุษจีน สงกรานต์ ส่งเสริมความเข้าใจอันดีในด้านวิถีชีวิต วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชน และสังคม
4. เทศกาลแห่งความรัก วันครู วันเด็ก วันแม่ ส่งเสริมคุณธรรม
5. วันอาสาพัฒนาชุมชน เช่น วัด โรงเรียน ศาลา ส่งเสริมคุณค่า การให้และการรับ การบริการ เพื่อตอบสนองเพื่อนมนุษย์
6. นิทรรศการ เทศกาลดนตรีประเภทต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้และความซาบซึ้ง
7. การประกวดศิลปะ การฝีมือ และงานหัตถกรรมของนักเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ที่ดี
8. นันทนาการทางสังคม เช่น งานแสดงของโรงเรียน งานปีคนிட การแสดงละคร การเดินร่ำ ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ และการเรียนรู้
9. กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้ง/นอกเมือง เช่น การอยู่ค่ายพักแรม กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ซึ่งผสมผสานกิจกรรมอื่น เช่น เดินทางไกล แคมป์ไฟ ไร่เขา ศึกษาธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ การศิลปหัตถกรรม ดนตรี ละคร เดินร่ำ การสังคมในกลุ่มต่าง ๆ
10. กิจกรรมทัศนศึกษา และท่องเที่ยว ช่วยส่งเสริมประสบการณ์ใหม่ การเรียนรู้ในชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน ชนบท ธรรมชาติ หรือหน่วยงาน สถานที่ที่ศึกษาได้

การจัดนันทนาการในโรงเรียน คือ การจัดกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ และลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของเด็กนักเรียน หรือเพื่อชดเชยให้แก่เด็กนักเรียนทั้งในด้านการออกกำลังกายและเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงนอกเวลาเรียน หรือเป็นกิจกรรมพิเศษ

นักเรียนแต่ละคนจะประสบความสำเร็จหรือมีความเจริญเติบโต พัฒนาทางกาย และจิตใจได้มากน้อย หรือรวดเร็วต่างกันขึ้นอยู่กับนักเรียนได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมใน เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เพราะนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมเวลาว่าง สามารถที่จะค้นพบ สิ่งที่เขาต้องการ และความถนัดตามธรรมชาติของตัวเองได้เป็นอย่างดี ทำให้เขา สามารถพัฒนาตัวเองไปในแนวทางที่เหมาะสม เป็นการส่งเสริมให้สุขภาพดีทั้งทาง ร่างกายและสุขภาพจิต

วัตถุประสงค์ในการจัดนันทนาการในโรงเรียน

1. **ความรู้** ให้นักเรียนมีความรู้ทางด้านนันทนาการเพื่อนำความรู้นี้ไปใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และพัฒนาลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์
2. **ทักษะ** ให้นักเรียนมีทักษะในกิจกรรมเสริมสร้างลักษณะนิสัย เพื่อจะได้นำ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในยามว่าง
3. **ทัศนคติ** ส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีในการใช้เวลาว่างและกิจกรรม นันทนาการให้เป็นประโยชน์
4. **พฤติกรรม** ให้นักเรียนได้เปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ดีไม่งามให้เป็นพฤติกรรม ต่าง ๆ ไปในทางที่ดีงาม

ประโยชน์ของนันทนาการสำหรับนักเรียน

นันทนาการในโรงเรียนมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเด็ก และเยาวชน ก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านความเจริญเติบโต ซึ่งเมื่อนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมแล้ว จักก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย และฝึกความเป็นพลเมืองดีของชาติ
2. เพื่อให้ได้รู้จักระเบียบวินัย หน้าที่ความรับผิดชอบ

3. เพื่อให้มีความร่วมมือ ประสานงานในกลุ่มที่มีความสนใจร่วมกัน
4. เพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบความสามารถพิเศษ ความถนัด และความสนใจของตนเองได้ฝึกฝน และพัฒนาความสามารถนั้น ๆ ให้ดียิ่งขึ้นไปด้วย
5. เพื่อก่อให้เกิดวินัยที่ดี ส่งเสริมให้นักเรียนเคารพกฎข้อบังคับต่าง ๆ ในสังคม ที่ตนอยู่และวางตนได้ดีในสังคม
6. เพื่อให้นักเรียนมีความสามัคคีในหมู่คณะ รักโรงเรียน หยิ่งในเกียรติของโรงเรียนและมีขวัณคดี
7. เป็นการส่งเสริมทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะในการเป็นผู้นำ การทำงานร่วมกัน มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และเกิดความสนุกสนานที่จะได้ทำงานที่ตนเองสนใจ
8. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียนเอง
9. ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพมีความรับผิดชอบ และรู้จักเคารพบุคคลอื่น
10. เพื่อช่วยให้หลักสูตรสมบูรณ์ยิ่งขึ้นช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการศึกษาอย่างแท้จริง
11. เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรของนักเรียนให้ดีขึ้น
12. ช่วยให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างอย่างมีประโยชน์และมีประสิทธิภาพ

ลักษณะของกิจกรรม

1. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามความสมัครใจ มีเสรีภาพในการที่จะเลือกกิจกรรมที่ตนจะร่วม
2. ได้รับความเห็นชอบตามอำนาจหน้าที่ของโรงเรียน (ข้อนี้กำลังเป็นปัญหาในโรงเรียนไทย สาเหตุผู้บริหารและนักเรียนไม่เข้าใจในเรื่องนี้)
3. ไม่มีหน่วยกิต หรือคะแนนทางวิชาการ
4. ให้ความเสมอภาค และยุติธรรมต่อนักเรียนอย่างเหมาะสมตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และกำลังทางด้านเศรษฐกิจของนักเรียน

ความจำเป็นที่ต้องจัดกิจกรรมนันทนาการของนักเรียน

การจัดกิจกรรมของนักเรียนมีความจำเป็นและจุดมุ่งหมายของนันทนาการ พัฒนาการนักเรียนโดยแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ความต้องการทางด้านจิตวิทยา

- ต้องการการยอมรับของเพื่อนร่วมรุ่น
- ต้องการเป็นสมาชิกของกลุ่ม
- ปลดปล่อยความเหงาและเดียวดาย
- ต้องการเพื่อนที่มีจุดสนใจอันเดียวกัน
- ต้องการให้ตนเองเกิดความสำคัญในหมู่เพื่อน
- ต้องการการทดแทนในสิ่งที่ตนขาด เช่น บางครั้งเรียนเก่งไม่ได้ก็หันมาเอาดีทางกีฬา
- การรู้จักทำงานเป็นทีมช่วยสอนความเป็นประชาธิปไตยและสร้าง ความร่วมมือ ร่วมใจ
- ต้องการความรัก โดยเฉพาะเด็กที่พ่อแม่ไม่มีเวลาที่จะให้ความสนใจ ความรัก
- ต้องการความสำเร็จ ซึ่งอาจเกิดขึ้นในบางประเภทของกิจกรรม
- ต้องการยกย่องชมเชย
- ต้องการความปลอดภัย
- ต้องการฝึกทางทักษะและ ได้รับความรู้ในสภาพแวดล้อมที่เป็น มิตรและกันเอง การช่วยเหลือกันทางวิชาการบรรยากาศไม่เหมือน การสอบ หรือรับคำดูว่าในห้อง ความคิดจะออกมาอย่างอิสระ

2. เป็นแรงจูงใจความสนใจ ความกระตือรือร้นของเด็กให้แสดงออก

กิจกรรมของนักเรียน ถ้าหากวางแผนและดำเนินการให้ดีแล้ว จะนำนักเรียน ไปสู่เป้าหมายหลายอย่าง ถึงแม้บางอย่างจะเห็นผลสำเร็จง่าย หรือบางอย่างจะเห็นผลได้

ซ้ำ แต่จะต้องมีเป้าหมายที่แท้จริงที่เด็กสามารถจะบรรลุได้ เช่น การมีสถานักเรียนจะทำให้เด็กเรียนธรรมชาติปกครองตนเอง มีการหาเสียงเลือกตั้ง มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสำนักงาน และการเข้าพบกับผู้บริหารเพื่อปรึกษา อภิปรายปัญหาของโรงเรียน

ตัวอย่างอีกประการหนึ่งพอจะมองเห็นได้ เด็กคนหนึ่งรู้สึกตัวเรียนไม่เก่ง จึงคิดอยากจะออกจากโรงเรียน แต่เขาได้รับเลือกให้เป็นนักกีฬาและกรีฑา เด็กคนนี้ไม่ทราบมาก่อนว่า เขามีความสามารถที่จะเป็นแชมป์ในการวิ่งแข่งแต่รู้ตนเองว่าสามารถวิ่งได้เร็ว เขาประสบความสำเร็จในการวิ่งแข่งขันและเป็นวีรบุรุษสำหรับเพื่อน ๆ เขาจึงไม่ลาออก และเป็นที่น่าสังเกตว่า เมื่อเขาเป็นที่ยอมรับของเพื่อน เขาก็ปรับปรุงตัวทางด้านการศึกษาดีขึ้นและไม่ลาออก

เด็กบางคนถูกเพื่อนชวนไปสนุกสนานทางอื่น ซึ่งไม่เป็นประโยชน์ แต่เขารู้สึกว่า จะต้องไปร่วมกิจกรรมทางชุมนุมที่เขารับผิดชอบจึงปฏิเสธเพื่อนเพราะเห็นความสำคัญของชุมนุมมากกว่า เป็นต้น

เด็กโดยทั่วไปที่เป็นสมาชิกของชุมนุมกีฬา ในวันที่มีการแข่งขันเด็กมักจะมาโรงเรียนโดยไม่ขาดเลย

กิจกรรมของนักเรียนหลายประเภท และดึงเอาความสนใจความสามารถพิเศษและความกระตือรือร้นออกมาให้เห็นชัด เช่น กิจกรรมทางหนังสือพิมพ์ วารสาร จัดนิทรรศการ ศิลป วาดเขียน กิจกรรมที่มีการประกวดประชันต่าง ๆ ถึงแม้บางครั้งความเฉียบแหลมจะไม่ปรากฏออกมา แต่ความตั้งใจและกระตือรือร้นจะมองเห็นชัด

อย่างไรก็ตาม กิจกรรมพิเศษต่าง ๆ จะมีคุณสมบัติพอที่จะทำให้เด็กแสดงความกระตือรือร้นออกมาเช่น

1. ต้องให้มีอิสระในการเลือกทำ ไม่ควรมีการบังคับให้ทำเพราะกิจกรรมเหล่านี้ไม่ใช่การศึกษาในชั้นเรียน เด็กจะทำด้วยความสมัครใจ เด็กขี้อาย และมีความรู้สึกทางอารมณ์สูงควรได้รับการสนับสนุนให้ร่วมแล้วอาจจะทำในสิ่งที่สร้างสรรค์ออกมาให้เราแปลกใจ

2. ในการทำกิจกรรมเด็กที่รู้สึกว่าจะไม่รับผิดชอบควรได้รับความช่วยเหลือให้เขาตระหนักว่า สิ่งนั้นเป็นของ ๆ เขา และเขาดำเนินการเอง เด็กจะได้รับประโยชน์เอง สนุกสนานกันเอง เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้นิสิตดำเนินการรับผิดชอบเรื่องกิจกรรมของนิสิตเอง

3. ใช้เวลาว่างให้มีคุณค่าและเกิดประโยชน์

กิจกรรมของนักเรียนจะทำให้เด็กรู้ถึงการใช้เวลาว่างให้มีคุณค่า และเกิดประโยชน์ต่อตนเอง และส่วนรวม ดังจะเห็นจากเป้าหมายที่เกิดขึ้น คือ

1. ไม่ตั้งตนเป็นผู้ต่อต้านสังคมหรือประพฤติดื้อต่อสังคมเมื่อเด็กมีกิจกรรมที่เขาสนใจอยู่ในหมู่เพื่อน และมีผู้แนะนำอย่างดี เด็กก็จะหันมาทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ เช่น เด็กที่สนใจในด้านแกะสลัก การกีฬา ฯลฯ ก็มักจะทำและหันมาคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับงานของเขา

2. ได้พบกับบุคคลซึ่งมีความสนใจเหมือน ๆ กัน และจากเพื่อนนี้เองจะปลูกให้เกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้น เด็กจะคุยกันและสร้างสัมพันธภาพแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกิดจุดสนใจต่าง ๆ มากขึ้น เช่น เด็กวัยรุ่นที่สนใจเรื่องการเจริญเติบโตของร่างกายก็คิดถึงกายบริหารก็จะทำให้รวมกลุ่มกันหันมาศึกษาสร้างบุคลิกลักษณะของตน โดยการศึกษาจากตำรา และผู้รู้ เป็นต้น

3. กิจกรรมนักเรียนบางประเภท อาจทำให้เด็กได้พบสิ่งที่มีค่าต่อชีวิตในภายหลัง เช่น ความรักในดนตรี ทำให้เล่นดนตรี การสะสมแสตมป์ เหรียญสมัยต่าง ๆ การทำสวนครัว เลี้ยงกล้วยไม้ เหล่านี้จะทำให้ชีวิตในภายหลังสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ก่อให้เกิดมิตรภาพระหว่างเด็กด้วยกันและระหว่างเด็กกับครูให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เด็กที่สนใจในสิ่งเดียวกันมักจะหาเวลาคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนามิตรภาพการที่เด็กได้ร่วมกันรับผิดชอบช่วยเหลือในกิจกรรมที่

ทำด้วยกัน จะทำให้เด็กรักกันมากขึ้น ถึงแม้จะออกจากโรงเรียนไปแล้วก็ตาม กับครูก็เช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ในห้องเรียนจะเกิดขึ้นยาก เพราะมีความเครียดและเป็นทางการ แต่ถ้าครูเข้าร่วมในกิจกรรมบางอย่างกับเด็กทำให้เด็กมีโอกาสคุยสังสรรค์กันแบบไม่เป็นทางการจะช่วยทำให้เกิดมิตรภาพและความเข้าใจซึ่งกันและกันดีขึ้น ทั้งนี้ก็ต้องพึงระวังบางประการที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณ และวัฒนธรรมบางอย่างของไทยที่เป็นอุปสรรคอยู่บ้าง

5. พัฒนาความเป็นผู้นำ กิจกรรมของนักเรียนซึ่งอยู่นอกหลักสูตรจะช่วยพัฒนาความเป็นผู้นำของนักเรียนได้ดีกว่าในชั้นเรียน ข้อพึงระวังมีอยู่ว่า อาจารย์หรือครูที่ปรึกษาทุกคนจะต้องระลึกว่า ขณะที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น ตนเองไม่ได้ทำหน้าที่สอนต้องให้โอกาสเด็กแสดงไม่ใช่ครูแสดงเองเสียหมด เด็กต้องได้มีโอกาสนำตนเอง เด็กมีโอกาสเลือกและประกอบกิจกรรมเพื่อฝึกฝนตนเอง (ข้อนี้ส่วนมากครูซึ่งเป็นผู้ที่ประสบการณ์สูงกว่ามักจะไม่ค่อยปล่อยให้เด็กทำเอง เพราะกลัวความผิดพลาด) ถ้าครูเข้าไปเกี่ยวข้องมากเกินไปสภาพของกิจกรรมก็คงไม่แตกต่างจากการเรียนในชั้น ถ้าเด็กได้ทำกันเอง เด็กจะรู้สึกว่าคุณได้ทำงานให้กับเพื่อนมากกว่าการทำให้กับครู ซึ่งครูไม่จำเป็นต้องพัฒนาอีกแล้วในด้านนี้ นอกจากนี้เด็กต้องการความช่วยเหลือบางประการ ซึ่งครูก็ควรให้แต่ระวังอย่าให้กระทบกระทั่งจนถึงความเป็นผู้นำของเด็ก

สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดนันทนาการโรงเรียน

1. สถานที่กลางแจ้ง

1.1 สนามเด็กเล่น

1.2 สนามเล่น

1.3 สนามกีฬา

1.4 สวนครัว สวนดอกไม้

1.5 สวนหย่อม

1.6 ป่าของโรงเรียน

1.7 สถานที่แสดงกลางแจ้ง

2. สถานที่ในร่ม

2.1 ห้องฝึกกีฬา และพลศึกษา	2.2 ห้องนันทนาการ
2.3 ห้องประชุม และเวทีแสดง	2.4 ห้องการฝีมือ และหัตถกรรม
2.5 ห้องศิลปศึกษา	2.6 ห้องดนตรี
2.7 ห้องสมุด	2.8 พิพิธภัณฑ์โรงเรียน
2.9 โรงยิมเนเซียม	2.10 ห้องออกกำลังกายและ
แอโรบิกส์

3. อุปกรณ์นันทนาการ

3.1 อุปกรณ์กีฬา	3.2 อุปกรณ์นันทนาการ
3.3 อุปกรณ์ดนตรี	3.4 อุปกรณ์ละคร
3.5 อุปกรณ์ศิลปะและหัตถกรรม	3.6 อุปกรณ์สนามเด็กเล่น
3.7 อุปกรณ์การเกษตร	3.8 อุปกรณ์นันทนาการนอกเมือง

เวลาในการจัดกิจกรรมนันทนาการ

1. ตอนเช้าก่อนเข้าเรียน
2. ตอนพักกลางวัน
3. ตอนเย็นเลิกเรียน
4. วันเสาร์-อาทิตย์
5. วันกีฬา
6. วันนันทนาการ
7. วันพิเศษ เช่น วันปีใหม่ สงกรานต์ ลอยกระทง วันปิดเทอม ฯลฯ

การจัดกิจกรรมในรูปแบบและชนิดต่าง ๆ ของชุมนุม

1. กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาทักษะ

1. ชุมนุมกีฬาและกรีฑา	2. ชุมนุมดนตรี
3. ชุมนุมละคร	4. ชุมนุมสุนทรพจน์

5. ชุมนุมศิลปศึกษา	6. ชุมนุมเกษตร
7. ชุมนุมคอมพิวเตอร์	8. ชุมนุมนักอ่านและได้วาที

2. กิจกรรมที่สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาการ

1. ชุมนุมวิทยาศาสตร์	2. ชุมนุมภาษาอังกฤษ
3. ชุมนุมสังคมศึกษา	4. ชุมนุมภาษาไทย
5. ชุมนุมกีฬาเพื่อสุขภาพ	6. ชุมนุมธรรมชาติศึกษา
7. ชุมนุมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	8. ชุมนุมนันทนาการ

3. ชุมนุมเพื่อการบริการ

1. ชุมนุมทัศนاجر	2. ชุมนุมห้องสมุด วรรณกรรม
3. ชุมนุมอาสาพัฒนา	4. ชุมนุมร้านค้าของโรงเรียน
5. ชุมนุมการเชียร์	6. ชุมนุมแอโรบิกเพื่อสุขภาพ
7. ชุมนุมทัศนศึกษา	8. ชุมนุมนันทนาการ

คณะกรรมการดำเนินการกิจกรรมและชุมนุม

1. ประธาน
2. รองประธาน
3. เลขานุการ
4. เกร็ดญิก
5. ปฏิคม
6. กรรมการอื่นที่เห็นสมควร
7. อาจารย์ที่ปรึกษา

บทสรุป

นันทนาการในโรงเรียนเป็นกิจกรรม หรือกระบวนการที่สร้าง และพัฒนา ลักษณะนิสัยของเด็ก และเยาวชนในระบบการศึกษา ให้เกิดความเจริญเติบโตทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตใจ ผู้จัดกิจกรรมนันทนาการ ได้แก่ คณะกรรมการ บริหารของโรงเรียน นักเรียนกลุ่ม ชุมชน ที่มีความสนใจร่วมกัน ครูผู้สอนประจำวิชา หรือการมอบอำนาจให้กลุ่มอาชีพเป็นผู้จัดนันทนาการส่งเสริมจุดมุ่งหมายคุณค่าและ ประโยชน์แก่นักเรียนนานาประการ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ได้แก่ สถานที่กลางแจ้ง ในร่ม และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง นักเรียนที่มีความสนใจในรูปแบบ ชุมชน แบ่งออกได้ 3 ชนิด ได้แก่ ชุมชนกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาทักษะเนื้อหา วิชาการ และชุมชนเพื่อบริการซึ่งการทำงาน และการดำเนินการกิจกรรม และชุมชน สามารถกระทำได้เป็นคณะกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่บริหารและดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ที่วางไว้ นันทนาการช่วยส่งเสริมคุณค่าในเรื่องของกิจกรรม การมีส่วนร่วม คุณธรรม และลักษณะนิสัยของเยาวชน ตลอดจนเป็นการสร้างคุณค่าเรื่องของความสมดุลและใช้ เวลาว่างให้คุณภาพและสมดุลกับการงาน นันทนาการช่วยให้เยาวชนรู้จักการจัดการ เวลาพัฒนาคุณค่าทางสังคมระบอบประชาธิปไตย และเป็นประชากรของประเทศที่มี คุณภาพในอนาคต.

